

องค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ
หมายเหตุประกอบงบแสดงฐานะการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2567

หมายเหตุ 1 ข้อมูลทั่วไป

องค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลัก คือ มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณการจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์วิธีการที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ ตั้งอยู่ที่ 100 หมู่ที่ 7 ตำบลพะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร

กรอบกฎหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 จำนวน 48,000,000.00 บาท (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 จำนวน 48,000,000.00 บาท) โดยแยกเป็นงบลงทุน 5,292,500.00 บาท และงบประจำ 42,707,500.00 บาท เพื่อใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน 8 แผนงาน ดังนี้ แผนงานงบกลาง แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการรักษาความสงบภายใน แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ และแผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

องค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ มีหน่วยงานภายใต้สังกัด จำนวน 1 แห่ง ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ ซึ่งรับผิดชอบบริหารจัดการเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรของแต่ละแห่ง หน่วยงานภายใต้สังกัดดังกล่าวไม่เป็นหน่วยงานที่เสนอรายงาน และไม่มีการจัดทำงบการเงินแยกกัน รายการบัญชีของหน่วยงานภายใต้สังกัดทุกแห่งจึงได้นำมาแสดงรวมไว้ในรายงานการเงินฉบับนี้

หมายเหตุ 2 เกณฑ์การจัดทำรายงานการเงิน

รายงานการเงินฉบับนี้จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 รายการที่ปรากฏในรายงานการเงินฉบับนี้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.3/ว 731 ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2564 เรื่อง แนวทางการจัดทำรายงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.2/ว 479 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2563 เรื่อง รูปแบบการนำเสนอรายงานการเงินของหน่วยงานของรัฐ

รายงานการเงินนี้จัดทำขึ้นโดยใช้เกณฑ์ราคาทุนเดิม เว้นแต่จะได้เปิดเผยไว้เป็นอย่างอื่นในนโยบายการบัญชี

รายงานการเงินนี้ได้รวมข้อมูลบัญชีของหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานภายใต้สังกัด ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ มท 0808.4/ว 3020 ลงวันที่ 29 กันยายน 2563 และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 3901 ลงวันที่ 22 กันยายน 2566 หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว5144 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2566 และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว1459 ลงวันที่ 2 เมษายน 2567 เรื่อง ชักข้อแนะทางปฏิบัติในการบันทึกบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หมายเหตุ 3 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

3.1 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ประกอบด้วย เงินสดในมือ เช็ค ดราฟต์ ธนาณัติ เงินฝากประเภทกระแสรายวัน เงินฝากออมทรัพย์/เผื่อเรียก เงินฝากประจำไม่เกิน 3 เดือน และเงินฝากกระแสรายวัน โดยหน่วยงานจะรับรู้ในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้หรือมูลค่าที่จะได้รับ

3.2 ลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

ลูกหนี้ค่าภาษี หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานมีสิทธิได้รับชำระจากผู้ที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีประจำปี หน่วยงานจะรับรู้ลูกหนี้ค่าภาษีตามมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ โดยมีการประมาณการค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญสำหรับลูกหนี้ส่วนที่คาดว่าจะไม่สามารถเรียกเก็บได้

3.3 ลูกหนี้อื่นระยะสั้น

ลูกหนี้เงินยืม หมายถึง ลูกหนี้ภายในหน่วยงานกรณีให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ยืมเงินไปใช้จ่ายในการปฏิบัติงานโดยไม่มีดอกเบี้ย เช่น ลูกหนี้เงินยืมจากเงินงบประมาณ หน่วยงานจะรับรู้ลูกหนี้ตามราคาทุน โดยไม่ตั้งบัญชีค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ

รายได้ค้างรับ หมายถึง รายได้ของหน่วยงาน ซึ่งเกิดรายได้ขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับชำระเงิน โดยจะรับรู้ตามมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับ เช่น ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร เป็นต้น

3.4 เงินลงทุนระยะสั้น

เงินลงทุนระยะสั้น ได้แก่ เงินฝากประจำ โดยมีเงื่อนไขการฝากประจำที่มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาการรายงาน หน่วยงานจะรับรู้ในราคาตามมูลค่าที่ตราไว้

3.5 สินค้าคงเหลือ

สินค้าคงเหลือ หมายถึง สินค้าที่มีในลักษณะที่ถือไว้เพื่อขาย หรือแจกจ่ายตามลักษณะการดำเนินงานปกติของหน่วยงาน หน่วยงานวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตามวิธีเข้าก่อนออกก่อน

3.6 วัสดุคงเหลือ

วัสดุคงเหลือ หมายถึง สินค้าที่หน่วยงานมีไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามปกติ โดยทั่วไปมีมูลค่าไม่สูงและไม่มีลักษณะคงทนถาวร หน่วยงานวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตามวิธีเข้าก่อนออกก่อน

3.7 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น

ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานจ่ายเงินแล้วแต่มีบางส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีถัดไปรวมอยู่ด้วย เช่น ค่าเช่าจ่ายล่วงหน้า ค่าเบี้ยประกันจ่ายล่วงหน้า ค่าโฆษณาจ่ายล่วงหน้า เป็นต้น หน่วยงานจะรับรู้ตามมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับ

3.8 เงินลงทุนระยะยาว

เงินลงทุนระยะยาวประกอบด้วย เงินฝากเงินลงทุนส่งเสริมกิจการของหน่วยงาน และเงินฝากประจำโดยมีเงื่อนไขการฝากประจำที่มากกว่า 1 ปี นับตั้งแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาการรายงาน หน่วยงานจะรับรู้ด้วยมูลค่าที่ตราไว้ และมูลค่าที่ได้รับ

3.9 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

ที่ดิน หมายถึง ที่ดินที่หน่วยงานมีกรรมสิทธิ์แสดงมูลค่าตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุน

อาคาร หมายถึง อาคาร สิ่งปลูกสร้าง และส่วนปรับปรุงอาคารที่หน่วยงานมีกรรมสิทธิ์และไม่มีกรรมสิทธิ์แต่หน่วยงานได้ครอบครองและนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน ที่มีราคาซื้อหรือได้มามูลค่าตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป และยังไม่หมดอายุการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพแสดงมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุน หักค่าเสื่อมราคาสะสม

อุปกรณ์ หมายถึง ครุภัณฑ์ประเภทต่างๆ รับรู้เป็นสินทรัพย์เฉพาะรายการที่ซื้อหรือได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เป็นต้นมา ที่มีมูลค่าตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป แสดงมูลค่าสุทธิตามบัญชีที่เกิดจากราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม

ราคาทุนรวมต้นทุนทางตรงที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์ เพื่อให้สินทรัพย์นั้นอยู่ในสภาพและสถานที่ที่พร้อมใช้งานได้ตามประสงค์ของฝ่ายบริหาร ราคาทุนของสินทรัพย์ที่ก่อสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยต้นทุนค่าวัสดุ ค่าแรงงานทางตรง และต้นทุนทางตรงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสินทรัพย์

ต้นทุนที่เกิดขึ้นในภายหลัง ต้นทุนในการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบจะรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่หน่วยงานจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการเพิ่มขึ้นจากรายการนั้น และสามารถวัดมูลค่าต้นทุนของรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ และตัดมูลค่าของชิ้นส่วนที่ถูกเปลี่ยนแทนออกจากบัญชีด้วยมูลค่าตามบัญชี ส่วนต้นทุนที่เกิดขึ้นในการซ่อมบำรุงที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำจะรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดขึ้น

ค่าเสื่อมราคาหน่วยงานได้บันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินคำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้ประโยชน์โดยประมาณ ตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2562 เรื่อง การกำหนดอายุการใช้งานสินทรัพย์และอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2566 (ดูตารางการกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวรตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.3/ว 731 ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2564 เรื่อง แนวทางการจัดทำรายงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ดังนี้

อาคารถาวร	30 ปี
สิ่งก่อสร้าง	
ใช้คอนกรีตเสริมเหล็กหรือโครงเหล็กเป็นส่วนประกอบหลัก	25 ปี
ครุภัณฑ์สำนักงาน	8 ปี
ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	10 ปี
ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	7 ปี
ครุภัณฑ์การเกษตร	
-เครื่องมือและอุปกรณ์	3 ปี
-เครื่องจักรกล	6 ปี

ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	
เครื่องมือและอุปกรณ์	3 ปี
เครื่องจักรกล	6 ปี
ครุภัณฑ์สำรวจ	6 ปี
ครุภัณฑ์การแพทย์และวิทยาศาสตร์	7 ปี
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	4 ปี
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	3 ปี
ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับที่ดิน และสินทรัพย์ระหว่างก่อสร้าง	

3.10 สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน

สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน คือ สินทรัพย์ที่แสดงลักษณะทั้งหมดหรือบางส่วน ดังต่อไปนี้

- เป็นส่วนหนึ่งของระบบหรือเครือข่าย
- มีลักษณะเฉพาะและไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางอื่นได้
- เคลื่อนที่ไม่ได้ และ
- มีข้อจำกัดในการจำหน่าย

หน่วยงานแสดงรายการสินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐานตามราคาทุนหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม ค่าเสื่อมราคาคำนวณโดยใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน คำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้ประโยชน์โดยประมาณ ตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพะโต๊ะ ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2562 เรื่อง การกำหนดอายุการใช้งานสินทรัพย์และอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2566 (ดูตารางการกำหนดอายุการใช้งานและอัตราค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ถาวรตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0410.3/ว 731 ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2564 เรื่อง แนวทางการจัดทำรายงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ดังนี้

ถนนคอนกรีต	10 ปี
ถนนลาดยาง	4 ปี
สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก	25 ปี
สินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐานอื่น	20 ปี

ไม่มีการคิดค่าเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐานระหว่างก่อสร้าง

3.11 เจ้าหนี้ระยะสั้น

เจ้าหนี้ระยะสั้น เจ้าหนี้ระยะสั้น ประกอบด้วย เจ้าหนี้การค้า และเจ้าหนี้อื่นที่หน่วยงานเป็นหนี้แก่บุคคลภายนอก หรือหน่วยงานอื่นที่เกิดจากการจัดซื้อจัดจ้าง หรือหนี้ที่เกิดจากการดำเนินงานในงวดบัญชีปัจจุบัน แต่หน่วยงานยังไม่ได้ชำระค่าสินค้าและบริการ โดยจะรับรู้เจ้าหนี้เมื่อได้รับสินค้าและบริการที่หน่วยงานได้มีการตรวจรับเรียบร้อยแล้ว ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายที่เกิดขึ้นแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีปีปัจจุบัน แต่หน่วยงานยังไม่ได้ตรวจรับ เช่น ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย ดอกเบี้ยค้างจ่าย ค่าจ้างและค่าตอบแทนค้างจ่าย เป็นต้น รวมถึงภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่ยังไม่ได้จ่ายให้กับสรรพากร

3.12 เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

เงินรับฝากรอคืนแผ่นดิน หมายถึง เงินอุดหนุนที่หน่วยงานได้รับจากหน่วยงานภาครัฐและกำหนดรายการให้ใช้จ่าย ซึ่งเหลือจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีปัจจุบัน และสามารถนำเงินเหลือจ่ายมาใช้ต่อในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไปได้ตามที่หน่วยงานภาครัฐกำหนด หรือต้องส่งคืนให้กับหน่วยงานภาครัฐกรณีที่มีความจำเป็นในการใช้จ่าย

รายได้เงินอุดหนุนค้างรับล่วงหน้า หมายถึง จำนวนเงินที่หน่วยงานได้รับสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานอื่นก่อนเกิดค่าใช้จ่าย หน่วยงานจะทยอยรับรู้เป็นรายได้เมื่อเกิดค่าใช้จ่าย

3.13 เงินรับฝาก

เงินรับฝาก หมายถึง เงินที่ได้รับโดยวัตถุประสงค์ให้ใช้จ่ายในกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะหรือรับไว้ เพื่อใช้จ่ายตามเงื่อนไข หรือคืนเงินให้กับผู้มีสิทธิ หน่วยงานจะรับรู้ตามมูลค่าที่ได้รับ

เงินประกัน หมายถึง เงินที่ได้รับไว้สำหรับประกันสินค้า หรือผลงานซึ่งมีกำหนดระยะเวลาในการประกัน เมื่อพ้นระยะเวลาประกันแล้วหน่วยงานจะจ่ายคืนให้กับผู้ประกัน หน่วยงานจะรับรู้ตามมูลค่าที่ได้รับ

3.14 รายได้ภาษีจัดสรร

รายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรรให้ หมายถึง ภาษีที่รัฐจัดสรรให้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสรรพสามิต ภาษีสรรพสามิต ค่าธรรมเนียมรถยนต์ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดิน ค่าภาคหลวงแร่ ค่าปิโตรเลียม เป็นต้น ภาษีที่รัฐแบ่งให้ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐจัดสรรเพิ่มเติมให้แก่หน่วยงานตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะแสดงมูลค่าตามที่ได้รับ

3.15 รายได้จากการขายสินค้าและบริการ

รายได้จากการขายสินค้าและบริการ หน่วยงานจะรับรู้รายได้เมื่อได้รับเงิน และสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ

3.16 รายได้จากการอุดหนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

รายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้ หมายถึง เงินอุดหนุนทุกประเภท ที่รัฐจัดสรรหรือหน่วยงานอื่นอุดหนุนให้ เช่น รายได้เงินอุดหนุนทั่วไปตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอน รายได้เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐกำหนดวัตถุประสงค์ รายได้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ รายได้เงินอุดหนุนเพื่อเป็นเงินรางวัลสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี และรายได้เงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น หน่วยงานจะรับรู้รายได้พร้อมกับรับรู้ค่าใช้จ่ายเมื่อได้รับสินค้าและบริการที่หน่วยงานได้มีการตรวจรับเรียบร้อยแล้ว

3.17 รายได้จากการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต

รายได้จากการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาตรับรู้ตามเกณฑ์ ดังนี้

(1) รายได้ค่าภาษี ในช่วงจัดเก็บภาษี หน่วยงานจะรับรู้รายได้เมื่อได้รับเงิน และเมื่อเกินกำหนดชำระจะรับรู้ลูกหนี้ค่าภาษีคู่กับรายได้ค่าภาษีที่ยังไม่ได้รับ

(2) รายได้ค่าธรรมเนียม รายได้ค่าปรับ รายได้ค่าใบอนุญาต และรายได้อื่น หน่วยงานจะรับรู้เมื่อได้รับเงิน

3.18 รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค

รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค เป็นส่วนหนึ่งของรายการโอนตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ ฉบับที่ 23 เรื่อง รายได้จากการไม่แลกเปลี่ยน คือ การโอนทรัพยากรจากหน่วยงานหนึ่งไปยังอีกหน่วยงานหนึ่งโดยไม่ได้ให้สิ่งตอบแทนที่มีมูลค่าใกล้เคียงกันเป็นการแลกเปลี่ยน และไม่ใช้รายได้ทางภาษี

รายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอนรับรู้เป็นรายได้รอการรับรู้เมื่อได้รับเงินและทยอยรับรู้เป็นรายได้เมื่อได้ทำตามเงื่อนไขที่กำหนด สำหรับรายได้จากการอุดหนุนและบริจาคที่ไม่มีเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอน ไม่ว่าจะมียกจำกัดของสินทรัพย์ที่โอนหรือไม่ รับรู้เป็นรายได้เมื่อได้รับสินทรัพย์รับโอนที่เป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้สินทรัพย์

- ข้อจำกัดของสินทรัพย์ที่โอน ไม่รวมถึงข้อกำหนดให้ต้องคืนสินทรัพย์ที่รับโอนหรือประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการบริการอื่นที่ต้องคืนให้แก่ผู้โอน ถ้าไม่ใช่สินทรัพย์ตามที่ระบุไว้ ดังนั้น เมื่อเริ่มมีสิทธิควบคุมสินทรัพย์ภายใต้ข้อจำกัด ผู้รับโอนไม่ได้มีภาระผูกพันในปัจจุบันที่จะต้องโอนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือศักยภาพในการบริการให้แก่บุคคลที่สาม เมื่อผู้รับโอนทำผิดข้อจำกัด ผู้โอนหรือฝ่ายอื่นอาจมีทางเลือกในการใช้บทลงโทษต่อผู้รับโอน ดังนั้น เมื่อหน่วยงานได้รับสินทรัพย์ตามข้อจำกัดจึงรับรู้รายได้ทันที

- เงื่อนไขของสินทรัพย์ที่โอน กำหนดให้หน่วยงานจะต้องใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการบริการของสินทรัพย์ตามที่ระบุไว้ หรือต้องคืนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการบริการให้แก่ผู้โอนกรณีที่เกิดเงื่อนไขนั้น ดังนั้น หน่วยงานผู้รับโอนสินทรัพย์จึงมีภาระผูกพันในปัจจุบันที่ต้องส่งมอบประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการแก่บุคคลที่สามเมื่อเริ่มมีสิทธิควบคุมสินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข ทั้งนี้เป็นเพราะผู้รับโอนไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสไหลออกของทรัพยากร เนื่องจากมีข้อกำหนดให้ใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ในการส่งมอบสินค้าหรือบริการให้แก่บุคคลที่สามหรือไม่เช่นนั้นต้องส่งคืนประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตหรือศักยภาพในการให้บริการให้แก่ผู้โอน ดังนั้น เมื่อผู้รับโอนเริ่มรับรู้สินทรัพย์ตามเงื่อนไข จึงเกิดหนี้สินขึ้นด้วย

3.19 รายได้ของกิจการเฉพาะการและหน่วยงานภายใต้สังกัด

รายได้ของกิจการเฉพาะการและหน่วยงานภายใต้สังกัด หมายถึง รายได้ของกิจการเฉพาะการและหน่วยงานภายใต้สังกัดที่อยู่ในการบริหารของหน่วยงาน เช่น สถานธนาบาล โรงผลิตน้ำประปา และประปาหมู่บ้าน กิจการสถานีขนส่ง กิจการท่าเรือ โรงพยาบาล หน่วยบริการสาธารณสุข โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และกิจการอื่น เป็นต้น